

Osaamista
ja oivallusta
tulevaisuuden
tekemiseen

Hilda Kähkönen

Artisti-imagon kehittäminen neljän popartistin näkökulmasta

Aitouden merkitys suomalaisen popartistin imagossa

Metropolia Ammattikorkeakoulu

Muusikko (AMK), Musiikin tekeminen ja tuottaminen

Musiikin tutkinto

Opinnäytetyö

1.12.2019

Tekijä	Hilda Kähkönen
Otsikko	Artisti-imagon kehittäminen neljän popartistin näkökulmasta – Aitous merkitys suomalaisen popartistin imagossa
Sivumäärä Aika	23 sivua + 2 liitettä 1.12.2019
Tutkinto	Muusikko (AMK)
Tutkinto-ohjelma	Musiikin koulutusohjelma
Suuntautumisvaihtoehto	Musiikin tekeminen ja tuottaminen
Ohjaaja Arvioija	Lehtori Jukka Väisänen Lehtori Raili Honkanen-Korhonen
<p>Opinnäytetyöni sai alkunsa niin, että minulla oli halu tutkia artisti-imagon eri osa-alueita ja kehittymistä, koska olen itse artisti ja musiikintekijä. Pohdin artisti-imagoon liittyviä asioita päivittäin ja koen, että minulla paljon sanottavaa niistä. Haluan kuitenkin oppia aiheesta lisää ja päätin opinnäytetyöni sisältävän myös muiden musiikkialan ihmisten näkökulmia. Aihe alkoi tuntua liian laajalta, joten päädyin rajaamaan sen uransa alussa olevan suomalaisen popartistin näkökulmaan. Sain haastatella neljää kriteerit täyttävää ystävääni, joiden vastauksien pohjalta muodostin kokonaisuuden.</p> <p>Vastauksissa toistuvat teemat kuten artisti-identiteetin rakentuminen biisien tekemisen kautta, artistiminän ja oikean persoonan yhtenevyys sekä kehittyminen artistina ja ihmisenä. Aitous on työn kantava sana. Haastattelujen lisäksi käytän työssä paljon omaa pohdintaa ja avaan hieman nykypäivän poiteollisuutta, jotta käsittelemäni asiat liittyvät oikeaan kontekstiin. Työtä tehdessä minulle konkretisoitui, kuinka elintärkeitä sosiaalinen media ja sisällön tuottaminen ovat artistille nykypäivänä.</p> <p>Artisti-imagon kehittäminen on hyvin henkilökohtainen prosessi, mutta toivon työni avaavan sitä jollekin apua tarvitsevalle kuten henkilölle, joka haluaisi olla artisti. Tärkeimmäksi asiaksi artisti-imagon kehittämisessä nimeäisin uskon itseen, sillä siitä kaikki lähtee, ja sen varaan kaikki rakentuu.</p>	
Avainsanat	artisti, imago, pop, aitous

Author	Hilda Kähkönen
Title	Developing an artist image from the perspective of four pop artists – Importance of authenticity in the image of a Finnish pop artist
Number of Pages	23 pages + 2 appendices
Date	1 December 2019
Degree	Bachelor of Music
Degree Programme	Music
Specialisation option	Music Writing and Production
Instructor Assessor	Jukka Väisänen, Lecturer Raili Honkanen-Korhonen, Lecturer
<p>My thesis originated from the fact that I wanted to research different aspects of an artist image such as developing it because I myself am an artist and a songwriter. I ponder these matters every day and I have a lot to say about them. However, I want to learn more about the topic and decided to include perspectives of other people in the music industry in to my work. The topic began to seem large so I ended up limiting it to the perspective of a Finnish pop artist early in his/her career. I got the chance to interview four of my friends who meet the criteria and I wrote my thesis based on those answers.</p> <p>The answers contain themes such as building an artist identity through songwriting, the unity of the artist me and the real person behind the artist and developing as an artist and a person. Authenticity is an essential word in this thesis. I also use a lot of personal reflection in my work and shed a little bit of light on today's pop industry so that the context is more understandable. While writing this work I realized how vital social media and content production are to an artist these days.</p> <p>Developing an artist image is a personal process, but I hope that my thesis aids an aspiring artist in need of help. In my opinion the most important matter in developing an artist image would be to believe in oneself because that's where everything starts and is built on.</p>	
Keywords	artist, image, pop, authenticity

Sisällys

1	Johdanto	1
2	Monimuotoinen artistius	2
2.1	Laulun kirjoittaminen artistin näkökulmasta	2
2.2	Artistin sisäinen maailma kiinnostaa yleisöä	3
3	Popmusiikki tänään	4
4	Imagon yksinkertaisuus	6
4.1	Kontrastit	7
4.2	Roolin suorittaminen	8
5	Ulkopuolinen apu	8
6	Sosiaalinen media ja sisällön nälkä	10
6.1	Ihmisyys ja epätäydellisyys samaistuttaa	11
6.2	Yllättävyys	12
6.3	Sukupuoliroolit ja kantaa ottaminen	13
6.4	Someviha	15
6.5	Vain elämää	15
7	Orgaanisesti kehittyvä imago ja persoona	16
8	Usko ja motivaatio	17
8.1	To do -lista unelmien lähestymistä varten	19
9	Pohdinta	20
	Lähteet	22
	Liitteet	24
	Liite 1. Haastattelukysymykset	
	Liite 2. Haastatteluvastaukset	

1 Johdanto

Mikä merkitys aitoudella on suomalaisen pop-artistin imagon kehittämisessä? Aitous on mielestäni vaikea käsite, sillä ihmiset käyttävät sitä eri tarkoituksiin, ja kokevat aitouden eri tavoilla. Tarkoitin aitoudella tutkimuskysymyksessäni sitä, kuinka paljon artistiminä pohjautuu artistin oikeaan persoonaan.

Olen itse artisti urani alussa ja olen miettinyt paljon imagooni liittyviä kysymyksiä. Nykypäivänä levy-yhtiöt tuntuvat sainaavan¹ useimmiten vain ”valmiita paketteja” eli artisteja, jotka ovat miettineet ja toteuttaneet artistiuttansa jo mahdollisimman pitkälle. Tein itse juuri levytyssopimuksen, mikä oli ollut maalini jo muutaman vuoden ajan. Minusta oli aikaisemmin tuntunut siltä, etteivät levy-yhtiöt olleet tajunneet ”juttuani” tai nähneet minua artistina, sillä olin lähestynyt heitä liian aikaisin suhteessa siihen, miten pitkällä olin artistina. Olin siis työskennellyt itsenäisesti musiikkini ja imagoni parissa jo jonkin aikaa ennen kuin minulle lopulta tarjottiin sopimus. Artisti-imagon kehittäminen on aiheena lähellä sydäntäni, ja uskon kaikkien artistien vellovan samankaltaisten asioiden äärellä. Toivon työni antavan työkaluja ja/tai kannustusta jollekin, joka haluaisi olla artisti, sillä sitä olisin aikoinaan toivonut myös itselleni.

Haastattelin sähköpostitse työtäni varten neljää artistiystäväni, joiden vastauksien pohjalta tein kokonaisuuden. Tutkimusstrategianani oli siis fenomenologinen tutkimus², mikä ilmenee siten, että käsittelen artistien kokemuksellista suhdetta popmaailmaan, jossa he elävät. Haastatellut artistit ovat Suomen suurimpien levy-yhtiöiden listoilla olevia 24-28-vuotiaita artisteja ja musiikintekijöitä, jotka ovat julkaisseet soolomusiikkiaan yhdestä sinkusta yhteen levyyn verran. He ovat siis soolouransa alussa olevia popartisteja ja myös kirjoittavat biisinsä itse. Heidän musiikkinsa ja imagonsa ovat kuitenkin keskenään melko erilaisia, mikä on mielestäni mielenkiintoista. Vastauksissa toistuvat samat teemat, mutta artistien näkökulmat ja vastaustyyli ovat erilaisia.

¹ Sainaamisella tarkoitetaan levy-yhtiön ja artistin välisen yhteistyösopimuksen tekemistä.

² Fenomenologinen tutkimusstrategia korostaa kokemusta, aistihavaintoja ja niihin perustuvaa ymmärryksen muodostumista tutkimuskohteesta. (Koppa 2015)

Tarkastelen työssäni kysymyksiä: ”Miten uransa alussa olevat artistit kuvailevat artistiminänsä rakentumista?”, ”Missä määrin biisin kirjoittaminen liittyy aitouteen?” ja ”Missä määrin haastatellut artistit osallistuvat omien biisiensä kirjoittamiseen?”. Työssäni kuuluu siis artistien ja musiikintekijöiden näkökulma eikä niin vahvasti kaupallinen.

Aineiston hankintamenetelmänäni toimi struktuoitu haastattelu, eli lähetin sähköpostilla haastateltaville kysymykset, joihin he vastasivat kirjallisesti. Halusin tehdä haastattelun nimettömästi, sillä arvostan artistien yksityisyyttä, ja myös uskon heidän vastanneen avoimemmin tienneen nimettömyytensä. Nimeän haastateltavat kirjaimilla A, B, C ja D. Sain materiaalia myös omista pohdinnoistani ja nettiartikkelien, televisio-ohjelmien ja Instagramin kautta.

2 Monimuotoinen artistius

Artistilla tarkoitetaan kevyen musiikin keikoilla sekä tallenteilla esiintyvää taiteilijaa. Nykypäivänä artistin toimiala on kuitenkin hyvin monimuotoinen. Hän voi olla muusikko, esiintyjä, sisällöntuottaja, visionääri, vaikuttaja ja useimmiten laulunkirjoittaja.

2.1 Laulun kirjoittaminen artistin näkökulmasta

Kaikki haastatteleman artistit tekevät biisinsä itse. Heillä on mukana tekoprosessissa muitakin tekijöitä, mutta biisien sisällöt lähtevät omista tunteista ja ajatuksista. He kokevat tärkeäksi sen, että ovat itse tekemässä omia biisejäänsä, sillä se on heidän tapansa ilmaista itseään. He haluavat myös biisien tuntuva omilta, rehellisiltä ja ajatusmaailmansa mukaisilta. Itse artistina ja laulunkirjoittajana koen, että omalla ilmaisutavalla on myös mahdollista erottua koko ajan kasvavasta popartistien tarjonnasta. Kirjoittamalla tulee myös oltua itselleen välillä liioitellun rehellinen, sillä popkappaleissa tulee olla aina jokin selkeä kulma, jolla lähestyä. Näin saattaa löytää itsestään yllättäviäkin ajatuksia tai saada ne ainakin järjestykseen.

“Jos en tekisi nykyisellä tyylillä, en tekisi ollenkaan. Ilman kirjoittamista artistius ei olisi sellainen asia mitä haluaisin. Se ei yksistään (joku muu tekisi biisit ja suunnittelisi visuaaliset ilmeet jne) kiinnosta mua ollenkaan. En usko myöskään että mä olisin riittävän kiinnostava hahmo sellaseen järjestelyyn.” (Artisti B, haastattelu.)

”Musan tekeminen on vitun siistiä ja palkitsevaa. Lisäks se on tosi terapeutista.”
(Artisti C, haastattelu.)

”Biisi tuntuu tietenkin tutulta ja omalta, kun sen tuntee ja kun oon itse laittanu itseni ja ajatusmaailmani siihen likoon.” (Artisti A, haastattelu.)

Haastatellut artistit kertovat biiseillään olevan aina jokin totuus pohja. Aiheet lähtevät omasta elämästä, suruista, iloista, haaveista ja kokemuksista. Monesti myös kavereiden ihmissuhteet ja ympärillä olevien elämä inspiroivat. Elokuvistakin saattaa tulla alkutyöntö. Yksi haastateltava kertoo harjoitelleensa värikynäilyä eli fiktiivisten asioiden lisäämistä tekstiin. Toinen sanoo kokeilevansa välillä ajatuksenvirran omaista kirjoittamista silloin, kun aiheet omasta elämästä loppuvat kesken aktiivisen kirjoittamisen vuoksi. Kaikki kokevat kuitenkin biisien aiheiden lähtevän suurimmaksi osaksi itsestä ja sen hyvin tärkeäksi.

”Nyt mulla on myös sellanen tilanne että käsissäni on kappale jonka olen ”ainoastaan” säveltänyt valmiiseen tekstiin. Alunperin ajattelimme kappaletta toiselle artistille mutta tykättyäni siihen niin olen ehkä ajatellut julkaista sen itse. Tämä olisi kuitenkin jonkinlainen henkinen muutos koska yleensä olen aina kirjoittamassa tekstejä itse omiin kappaleisiini. Olen nyt todennut että miksi en voisi julkaista sellaista biisiä jos se tuntuu oikealta ja sopii suuhuni. Mutta kuten tästä pohdinnasta huomaa niin kyllä omalla kirjoittamisella on tietty itseisarvo artistiudessaani.” (Artisti D, haastattelu.)

Nykypäivänä on yleistä tehdä popkappaleet co-writing -tyylillä eli ryhmässä. Työtavalla on pitkä historia musiikkimaailmassa, mutta Suomen musiikkibisneksessä sen suosio on kasvanut vasta viime vuosina. Kävin 27.11.2019 Suomen Top 50 -listan kappaleet läpi. Kahdestakymmenestä kolmesta kappaleesta, joissa oli suomalaisia tekijöitä, ainoastaan kolmessa oli yksi kirjoittaja kappaletta kohden, ja loput oli tehty usean kirjoittajan voimin. Co-writingin voisi siis päätellä olevan suosittu biisintekotapa erityisesti hitti tuotantoon tähtäävässä musiikissa. Vaikka haastattelemani artistit eivät ole yksin biisientekoprosessissa, he haluavat kuitenkin äänensä omiin biiseihinsä mahdollisimman kuuluviin. Artistilla myös odotetaan olevan sanottavaa ja tarinoita, jotta hänet nähdään kiinnostavana ja samaistuttavana.

2.2 Artistin sisäinen maailma kiinnostaa yleisöä

Havaintojeni mukaan lauluntekijyyttä korostetaan artistien imagoissa paljon tänä päivänä, ja se tuntuu kiinnostavan yleisöä. Tämä ilmenee esimerkiksi siten, että monia sellaisiakin artisteja, jotka eivät tee kappaleitaan itse, brändätään laulukirjoittajina.

Kun kuuntelija uskoo biisin artistin sanoiksi, hän saa kokonaisvaltaisen kokemuksen artistista, ikään kuin pilkistykseen hänen ajatuksiin ja tunteisiin. Sanoittaja- ja säveltäjäammattikunta ei luonnollisesti tästä trendistä pidä, ja olen kuullut harmittelua asiasta teki-
jöiltä. Yleisö kuitenkin haluaa uskoa artistin aitouteen ja näin samaistua ja koskettua.

“Jurek kertoo, että tehdessä kappaletta prosessi lähtee siitä, että sillä pitää olla jokin syy olla olemassa. Kappaleella tulee hänen mukaansa olla tarina taustalla, oli se sitten hänen omansa tai artistin. Hyvät biisit syntyvät siitä, että ne ovat rehellisiä ja vilpittömiä. Niissä on jokin oikea asia elämästä, josta kerrotaan niin, että se koskettaa muitakin ihmisiä, mikä aiheuttaa sitten reaktioita, Jurek miettii.” (Alaluusua 2018.)

Haastatellut artistit kertovatkin haluavansa kirjoittaa rehellisesti. Monet muutkin artistit kuvailevat musiikkiaan rehelliseksi. Kaikki olemme nähneet uuden musiikin tai haastattelujen mainoksia saateteksteillä ”häpeilemättömän rehellinen”, ”brutaali rehellisyys” tai ”avoimempänä kuin koskaan”. Ikään kuin rehellisyyttä pitäisi suorittaa kerta kerralta isommin ja avata itseään aina enemmän. Viime vuosina muutamia nimekkäitä suomalaisia artisteja kuten ABREU, Anna Puu ja Jenni Vartiainen on tullut sisään uudistetulla imagolla ja kertonut uuden musiikin olevan henkilökohtaisempaa, ja heidän olleen itse entistä tiiviimmin mukana tekoprosessissa. Artisti on kääriytynyt mielenkiintoiseen konseptiin, jonka on kerrottu avaavan artistin sisäistä maailmaa.

“Suuntaus on siinä mielessä kiinnostava – ja meille kokonaisuuksia rakastaville eskapisteille miellyttävä – että nykyään puhutaan paljon siitä, että tehdään yksittäisiä kappaleita, ei albumikokonaisuuksia. Mutta koska kaikki tekevät yksittäisiä kappaleita, jotka jäävät kukin toistensa varjoon, näyttää siltä, että trendinä on tällä hetkellä luoda konkreettisen albumin sijaan aineeton kokonaisuus ja maailma, johon fanit voivat uppoutua.” (Riikonen 2018.)

Tuottaja ja Capitol Recordsin taiteellinen johtaja Jukka Immonen kuitenkin peräänkuuluttaa Yle:n uutisartikkelissa hyvän kappaleen tärkeyttä. ”Jaksan ihan loputtomiin uskoa siihen, että kun musa on kondiksessa, se löytää yleisönsä”, hän sanoo (Massa 2016).

3 Popmusiikki tänään

Ennen kuin syvennyn popartistin imagon rakentumiseen, mielestäni on oleellista avata, mitä popmusiikki on tänä päivänä. Popmusiikki on monimuotoinen tyylilaji, jonka ominaispiirteinä on ottaa vaikutteita eri genreistä ja kierrättää vanhaa. Popmusiikki on altis

muutoksille, trendeille ja ajan kuvalle ja se on musiikkia, jonka voi saavuttaa mahdollisimman moni ihminen. ”Popkappale kestää noin kolme minuuttia, siinä on säkeistö-kertosäkeistö-rakenne ja usein sanoitukset kertovat tarinan laulajan perspektiivistä”, sanoo musiikkitieteen tohtorikoulutettava Tuomas Auvinen Turun ylioppilaslehden artikkelissa (Vihko 2018).

Rap on suosituempaa kuin koskaan, ja artistien musiikilliset tyylit ovat yhdentyneet. Iskelmätähdet, räppärit ja popparit vierailevat toistensa kappaleilla ja heidät nähdään samoissa tv-ohjelmissa. Television kautta välitetään musiikkia eri sukupolville. Nuoret kuuntelijat kuitenkin dominoivat sosiaalisessa mediassa ja suoratoistopalveluissa. Niistä esimerkiksi Spotify on muuttanut musiikin kulutusta merkittävästi, ja vaikuttaa siltä, että nykyään musiikkia kuunnellaankin suurimmaksi osaksi yksin kuulokkeet päässä. Teknologian kehittyminen on tehnyt musiikin kuuntelemisen lisäksi sen tekemisestä helppoa. Tarjolla on edullisia musiikintuotanto-ohjelmia kuten Logic Pro, ja musiikin tarjonta onkin kasvanut 2010-luvun aikana hurjasti.

Kierrättäminen on popmusiikissa suuri ilmiö. Voidaan ajatella, että kaikki on jo tehty, ja nyt rakennetaan vanhan päälle yhdistellen elementtejä eri tavoin. Popmusiikille onkin tyyppillistä, että se on tietyllä tavalla samanlaista, minkä takia massan on helppo lähestyä sitä.

”Popmusiikki on ollut lähivuodet hyvin konemaisesti tuotettua. Nyt on viitteitä siitä, että läpi on lyömässä tyyli, jossa käytetään entistä enemmän soittimia ja palataan lähemmäs musiikin perinteitä. Eli nyt uusi onkin tavallaan vanhaa”, PME Recordsin operatiivinen johtaja Antti Kosonen toteaa Teoston nettiartikkelissa. (Hietämäki 2018.)

Uskon, että hyvät biisit ovat perusta artistin menestykselle. Musiikki on kuitenkin vain yksi elementeistä eikä se yksinään riitä, ja niin popteollisuus on aina toiminut. Nykyään tämä vaikuttaa pitävän entistä vahvemmin paikkaansa tarjonnan ja huomion kilpailun koko ajan kasvaessa. Musiikkia kuitenkin kuunnellaan tänä päivänä enemmän kuin koskaan suoratoistopalveluiden helppouden vuoksi. Kappaleita tulee julkaista tiheällä tahdilla, jotta kuuntelija kiinnittää huomionsa. ”Musa on popissa vain väline. Pop on itsessään niin paljon isompi ilmiö kuin pelkkä musiikki”, tuottaja Juho Suutarinen avaa Turun ylioppilaslehden artikkelissa. ”Se, mitä ihmiset kuuntelee, perustuu tosi paljon siihen, mikä imago sillä musiikilla on”, hän jatkaa (Vihko 2018).

4 Imagon yksinkertaisuus

Tutustuessani imagokäsitteeseen, löysin aihetta käsitteleviä tutkimuksia kuten yhden vuonna 2009 Arttu Wiskarille tilaustyönä tehdyn opinnäytetyön. Se on hyvin teoreettinen ja eroaa siten luonteeltaan omasta työstäni. Imago on käsitteenä levinnyt lähes kaikkialle liike-elämästä politiikkaan, ja se voidaan määritellä monella eri tavalla. Lähes jokainen yksittäinen henkilö brändää itseään esimerkiksi sosiaalisessa mediassa. Pop-artistin imago kuitenkin tarkoittaa sitä, että taiteilijasta luodaan konsepti, joka luo mielikuvan hänestä yleisölle. Konseptiin kuuluvat esimerkiksi musiikki, ulkoinen olemus kuten pukeutuminen, taidot, asenne, viestintä, uskomukset ja visuaalinen ilme. Artistin imagon voi siis ajatella olevan objekti, jonka yleisö kokee. Tämän vuoksi sen ei kannata olla kovin hajanainen. Jos imago ei ole tarpeeksi selkeä, ei se välttämättä välity yleisölle tai jää mieleen. Oli kokonaisuus mitä tahansa, tärkeintä siis on, että sillä on selkeä kulma ja kärki.

”Usein ajatellaan, että monipuolisuus on hyve. Keikkarumpalilla se voi olla hyvä, että osaa soittaa kaikkea, mutta ei artistilla. Artistin pitää olla selkeästi jotain, eikä se saa tehdä pikkuisen kaikkea”, tuottaja Risto Asikainen sanoo Rumban artikkelissa. (Riikonen 2018.)

Haastatteleman artistin D kuvaillessaan imagonsa rakentumista kuvaa artistin kaksiulotteiseksi pahviplakaatiksi itsestään, joka näyttää vain yhden puolen yleisölle. Hän perustelee sitä sillä, että yleisöllä ei ole aikaa tutustua artistin persoonaan kokonaisvaltaisesti niin kuin ystäväillä ja perheellä. Koska oikea persoona ei siis mahdu täysin artistipersoonaan, tulee valita, minkä puolen itsestään haluaa esittää, ja koittaa tuoda se mahdollisimman selkeästi esille.

”En voi samalla olla räväkkä ja rock, herkkä ja folk, menevä ja pop, vakava ja indie, hienostunut ja klassinen, vaan mun pitää valita niistä jotakin mihin keskittää voimani, vaikka pystyisinkin tekemään ne kaikki. Ainakin tietyssä vaiheessa, tietyssä biisissä, tietyssä kontekstissa. Onneksi artistiudella kuten ihmiselläkin on aikaa kasvaa ja syventää kuvaa itsestään ja viisastua. Mutta jostain on lähdettävä.” (Artisti D, haastattelu.)

Pystyn kuvailemaan haastateltuja artisteja yhdellä sanalla, ja jonkinlainen kärki heidän artistiudesta on välittynyt minulle. Mielestäni haastateltavat ovat vaikuttaja, naapurintyttö, emo ja muusikon renttu. Artistit ovat tietenkin myös paljon enemmän kuin nämä sanat, jotka minulla ensimmäisenä heistä tulee mieleen. Minusta oli kuitenkin mielenkiintoista huomata, että heidän vastaustyyliinsä tukivat mielikuvaani heistä. Vaikuttajan

vastaukset tulivat heti seuraavana aamuna kello 9, ja ne olivat suoria, selkeitä ja jopa hieman kanta-aottavia. Naapurintytön vastaukset olivat myöskin asiallisia, joskin sävy oli pehmeämpi. Emo valitti krapulaa, mutta lupautui vastaamaan kysymyksiin. Suurin osa vastauksista oli lyhyitä, mutta sympaattisia. Muusikon renttu muisti vastata viimeisenä vasta kahden muistutusviestin jälkeen, ja hänen vastauksensa olivat ajatuksenvirran oloisia, mutta hyvin pitkiä ja syväluotaavia.

4.1 Kontrastit

Imagoa rakentaessa on hyvä pohtia kontrasteja. Mielenkiintoisissa artisteissa onkin usein outoja yhdistelmiä, jonka vuoksi he jäävät mieleen. Maskuliinisuus / feminiinisyys, energisyys / varautuneisuus, aggressiivisuus / pehmeys, värikkyyys / maanläheisyys ja vaarallisuus / turvallisuus ovat esimerkkejä kontrasteista, joita voi nähdä asteltuna vastakkain artisti-imagossa. Radikaaliksi esimerkiksi kuvaan söpön ja ujon artistin, joka kontrastiksi laulaa aggressiivisesti huumeista ja sekaisin olemisestä. Tämän päivän yksi musiikkitrendi onkin emo hip hop, jossa usein kuvaukseni tapahtuu. Wikipedia määrittelee tyylisuuntauksen näin:

”Emo hip hop on hip hopin tyylilaji, jossa on vaikutteita erityisesti trapista ja cloud rapista. Sanoituksia luonnehtii syvä tunteellisuus ja melankolisuus kuten emo-musiikissa. Emo hip hopissa on myös indie rockin, pop punkin ja nu metal’in elementtejä.” (Emohiphop 2019.)

Imago ja musiikki keskustelevat keskenään. Pohtimisen arvoinen kysymys kunkin artistin kohdalla onkin, tuleeko musiikin kulkea käsi kädessä imagon kanssa? Onko hyvä tehdä yhtäläisyyksiä ja linkkejä musiikin ja imagon välille, ja luoda siten selkeyttä ja tyydytystä? Vai onko juuri se mieleenpainuvaa, että artisti näyttää aivan erilaiselta, kuin odottaisi vaikka hänen lauluäänensä perusteella? Suomalaisista artisteista esimerkiksi laulaja Kasmir sai artistiuransa alussa huomiota siitä, että hän näytti yleisön mielestä yllättävältä lauluääneensä nähden.

”Ite kyllä tykkään pukeutua räväkästi mutta koen että se ei aina mene ihan yhteen mun musiikin kanssa jos tulisin jossakin vaaleanpunaisessa jumpsuitissa keikalle, mutta ehkä se oliskin just siisti juttu.” (Artisti D, haastattelu.)

Kontrasteja on kuitenkin haastava temmata tuulesta, ja kiinnostavuutta haetaan muistakin asioista, kuten esimerkiksi taidoista, seksikkyydestä ja huumorista.

4.2 Roolin suorittaminen

Haastatellut artistit kertovat artistiminänsä pohjautuvan oikeaan persoonaansa. Kaikki artistit mielestäni kuitenkin suorittavat roolia, sillä he näyttäytyvät tietynlaisena versiona itsestään. Yksi haastateltu puhuu ”huutomerkimmästä” eli korostetusta versiosta itsestään.

“Toki tiettyjä elämän osa-alueita en jaa itsestäni artistina ulospäin (esim. parisuhde tai seksuaalisuuteen liittyvät utelut). Esiintyessä ja promoa tehdessä päällä on kuitenkin ulospäinsuuntauneempi versio itsestä. Jos vaikka käyn alan tilaisuuksissa, niin niistä sosiaalisista tilanteista ottaa aikansa toipua. Asenteet ja arvot ovat täysin yksi yhteen artistiminän kanssa ja otan kantaa samalla tavoin kuin muutenkin ottaisin, toki tiedostaen että mulla on nyt vähän isompi platformi tehdä sitä.” (Artisti B, haastattelu.)

Artisti B kuvaa artistiuden ylläpitämistä toisinaan raskaaksi, vaikka se pohjautuukin aitoihin piirteisiin. Tästä voisi päätellä, että jos rooli pohjautuisi ainoastaan kehittyihin piirteisiin, voisi sen suorittaminen olla artistille jopa loppuun kuluttavaa. Artistin tulisi lunnastaa vedettyä roolia joka puolella, kuten miettiä hyvin harkitusti, mitä sanoo ja miten käyttäytyy haastatteluissa ja muissa live-tilanteissa, ollakseen uskottava. Tällöin joutuisi tarkastelemaan itseään ulkopuolelta, eikä saisi olla näissä tilanteissa omana itsenään. Lisäksi poiketessa roolista, voisi esittämisestä jäädä kiinni faneille. Jos fanit epäilevät artistin autenttisuutta eivätkä tiedä, mitä fanituksen kohde todella on, eivät he silloin välttämättä halua edes fanittaa. Helpointa varmastikin on olla artistina mahdollisimman paljon sitä, mitä oikeakin persoona on.

“Jos kyseessä olisi selkeä hahmo, niin sen napsauttaminen päälle ja pois olisi kyllä kiinnostava kokemus. Toisaalta taas raju esittäminen kävisi pitkän päälle todella raskaaksi, kun somet esimerkiksi on päivittäin käytössä.” (Artisti B, haastattelu.)

5 Ulkopuolinen apu

Artisti on se, jota tulee kiinnostaa eniten hänen uraansa liittyvät asiat, ja olisi erikoinen lähtökohta, jos näin ei olisi. Mielestäni tämä on hyvä pitää mielessä, sillä jos artistilla ei ole paloa ajaa kokonaisuutta eteenpäin, luultavasti kukaan ei tee sitä hänen puolestaan. Mukaan on toki mahdollista saada ulkopuolista apua, vaikka suurin vastuu artis-

tilla onkin omasta artistiudestaan. Minusta itsestä on tuntunut toisinaan siltä, että kampaillen yksin näiden asioiden parissa, mutta tosiasiallisesti olen saanut paljon ajatuksia ja näkökulmia ystäviltä ja musiikkialan ihmisiltä erilaisten keskustelujen muodossa. Artisti A avaa imagon kehittymistään näin:

”Se on syntynyt melko luonnollisesti, mutta ehdottomasti olen työstänyt sitä omassa mielessäni paljon ja työstän jatkuvasti edelleen. Asioiden ääneen sanomisesta on ollut todella paljon hyötyä imagon kokonaiskuvaa hahmottaessa, ja kaikki erilaiset keskustelut eri ihmisten kanssa ja heidän reaktionsa ovat varmasti vaikuttaneet jollain tavalla oman imagoni kehittämiseen.” (Artisti A, haastattelu.)

Uskon yleisön reaktioiden ja vastaanoton vaikuttavan artistin päätöksiin tiedostetusti, mutta myös tiedostamatta. Jokin asia, mikä ei herätä ihmisissä innostusta tai reaktioita lainkaan, saattaakin alkaa tuntua epämieliseksi. Myös artisti C puhuu vuorovaikutuksesta yleisön kanssa. Hän kertoo joidenkin piirteiden imagossaan syntyneen vahingon kautta, mutta kuitenkin itsestä lähtien. Hän on huomannut joidenkin kokeilujen toimineen ja alkanut korostamaan niitä. Artisti C kertoo esimerkin tällaisesta orgaanisesti syntyneestä toiminnasta:

”esim toi ku mä käytän aina tota mustaa sydän emojiä ni seki ollu eka iha vaan vahinko mut nykyään se on selkeesti mun juttu ja mun fanit käyttää sitä ja tatuoi niit käsii 😂 eilen siis kaks mimmii tuli näyttää semmosii sydän tatskoi mul ja sano et ne on ottanu sen just sen takii 😊” (Artisti C, haastattelu.)

Artisti D kertoo saaneen apua levy-yhtiöltään keskustelujen muodossa, joita he käyvät jokaisen sinkun julkaisun yhteydessä. Hän kertoo imagonsa syntyneen osaksi myös biisien tekemisen kautta. ”Tekstit ovat luoneet hahmon, jonka tehtävä on kertoa rehellisesti ja hienostelematta omista tunteistaan, ja sitä kautta toimia lohtuna ja esimerkkinä kuuntelijoille”, artisti D avaa. Artisti B taas sanoo tarvinneensa ja saaneensa sosiaalista kannustusta esimerkiksi tilanteissa, joissa on pitänyt näyttäytyä joka suuntaan valoisana ja sosiaalisena artistiminänä, eikä olisi ollut energiaa siihen.

Ohjeita ei kuitenkaan tarvitse ottaa huomioon, jos ne tuntuvat vääriltä. Artisti B kertoo saaneensa näkökulmia kuten ”Ei kannata olla feministi julkisesti”, ”Et oo tarpeeksi hyvännäkönen” ja ”Pukeudut tylsästi”, ja jättäneen ne omaan arvoonsa. Oma visio on kuitenkin paras suunta, jota kohti lähteä. Vaikka artistit haluavat imagonsa tuntuvan

omalta ja oikealta, uskon kaikkien artistien myös hyödyntävän imagonsa kehittämässä intuitiotaan siitä, mikä on ihmisten mielestä kiinnostavaa, ja millä voisi erottua muista artisteista.

6 Sosiaalinen media ja sisällön nälkä

Sosiaalinen media kuten esimerkiksi Instagram on nykyään artistille tärkeä kanava tiedonvälitystä, imagonsa korostamista ja itsensä mainostamista varten. Kuuntelija löytää sieltä linkit uusiin biiseihin ja aikataulut esiintymisille. Artistien feedit eli henkilökohtaiset kuvasyötteenä ovat harkittu värimaailman ja asettelun kannalta usein pitkälle. Vaikka Instagram on ikään kuin mainos artistista, sinne ei kuitenkaan postata pelkästään virallisia kuvia, vaan myös sellaisia, missä ollaan aamupalalla, leffassa, ystävien kanssa tai muuten vaan eletään elämää. Artistit avautuvat kuvateksteissä ajatuksistaan ja tunteistaan. Storiin eli 24h julki olevaan tarinaan laitetaan sekoilua arjesta, keikoilta ja studio-sessioista. Näin kuulijalle luodaan vaikutelma artistin läheisyydestä ja hänet nähdään samaistuttavana hahmona.

Siinä missä tubettajista on tullut artisteja, artisteista taas on tullut sisällöntuottajia. Yleisö voi odottaa, että heidän tulee olla saatavilla ja antaa itsestään mahdollisimman paljon sisältöä, jotta yleisö jaksaa pysyä kiinnostuneena. ”Tuntuu, että siinä on sellainen ’more is more’ -mentaliteetti. Ihan sama mitä se sisältö on, kunhan sä vaan olet koko ajan olemassa”, Fanni Sjöholm artistinimeltään F toteaa Turun ylioppilaslehden haastattelussa (Vihko 2018).

Nuoret ovat aktiivisia sosiaalisessa mediassa ja ovat ainakin osin tottuneet sen hektiseen rytmiin, joten he odottavatkin artisteilta nopeaa julkaisutahtia. Ehkä kuitenkin sosiaalisen median yltäkylläisyydestä voisikin erottua vähemmällä ja kompaktimmalla sisällöllä. Hidas julkaisutahti voisi luoda yksittäiselle postaukselle suuremman huomioarvon. Sony Music:illa promoottorina työskentelevä Pirita Pykäläinen tiivistää YleX:n artikkelissa:

”Tottakai fanit tottuu siihen, että artisti on paljon somessa läsnä. Jos et ole aina valmis postaamaan kolmea kuvaa päivässä, niin sitten ei ehkä kannata lähteä siihen alusta saakka ollenkaan” (Keskitalo 2018.)

Kukin artisti toimikoon siis sen mukaan, mikä on itselle luontevinta.

6.1 Ihmisyys ja epätäydellisyys samaistuttaa

Vaikka artistien imago ovat harkittuja ja vain pinta oikeasta persoonasta, ihmisyyden ja epätäydellisyyden välittäminen on tällä hetkellä muodikasta. Kuuntelijat haluavat esikuvia, joihin he voivat samaistua. Kävin kahden suomalaisen suosituksen kautta Instagram-kuvat läpi ja huomasin mielenkiinnokseni, että heidän suosituimmat kuvansa olivat juurikin tällaisia silotellusta kokonaisuudesta erottuvia inhimillisiä kuvia.

21.10.2019 artisti Evelinan tykätty kuva (kuva 1) oli body positivity -aiheinen. Body positivity -liike ottaa kantaa ulkonäköpaineisiin ja kannustaa ihmisiä hyväksymään itsensä ja vartalonsa sellaisena kuin se on. Kuvassa on rinnakkain imartelevasti poseeraava Evelina ja vartalonsa rentouttanut Evelina. Kuvatekstissä artisti kertoo molempien versioiden olevan yhtä tosia ja kauniita ja haistattaa kauneusnormeille ja -odotuksille. Kommentteissa ihmiset kertovat Evelinan pelastaneen päivän, tarvitsevansa tällaista kannustusta elämäänsä ja keuhuvat artistia vahvaksi ja upeaksi. ”Olet raikas tuulahdus aitoa muoviseen maailmaan. Toivottavasti ymmärrät kuinka arvokas esikuva monelle nuorelle ja vanhemmallekin olet”, kuuluu eräs kommentti. Normaalisti Evelinan kuvissa on tykkäyksiä 12 000 - 22 000, kun taas tässä kuvassa niitä oli 35 818, mikä tekee sen heittämillä hänen suosituimmaksi kuvaksi. Evelina on ottanut kantaa ulkonäköpaineisiin muissakin yhteyksissä.

21.10.2019 artisti Ellinooran Instagramin toiseksi tykätty kuva (kuva 2) heti Ed Sheeran -yhteiskuvan jälkeen oli kuvasarja artistin meikittömistä kasvoista. Kuvatekstissä lukee ”Human”, ja viimeisessä sarjan kuvassa Ellinoora ottaa kantaa ulkonäköpaineisiin lainauksella ”The human world...it's a mess”. Fanit kommentoivat kuvaa kauniiksi, ihanan aidoksi ja sydän-emojeilla koristellen. Normaalisti Ellinooran kuvissa on tykkäyksiä 2000 - 5000, ja meikittömässä kuvassa niitä oli 7553. Ainoa suosituimpi kuva oli yhteiskuva Ed Sheeranin kanssa 16 000:lla tykkäyksellä.

Räppäri Roope Salminen pohtii YleX:n artikkelissa osan oman somen hurmaavuutta olevan suunnittelemattomuus ja välittömyys (Keskitalo 2018). Samassa jutussa räppäri Arttu Lindeman peräänkuuluttaa oman persoonan välittämisen puolesta. Haastattelemani Artisti D myös kertoo pyrkivänsä olemaan välitön, arkinen, mukava ja rehellinen oma itsensä. Artistien puheista päätellen turhan kiillotetun ja harkitun oloinen imago somessa jättää yleisön kylmäksi eikä ole artisteille mielekästä toteutettavaa.

Kuva1: Evelinan Instagram-kuva

Kuva 2: Ellinooran Instagram-kuva

6.2 Yllättävyys

Yleisö selkeästi pitää samaistuttavuudesta. Uskon, että ylläolevien kuvien suosioon liittyy kuitenkin myös yllättävyysaspekti. Tämä sai minut pohtimaan mahdollisuutta, jossa palaset olisivatkin toisin päin. Kuvitellaan esimerkiksi vaatimattomasti ja luonnollisesti pukeutunut artisti, joka yllättäkin huolitellulla ja näyttävällä lookilla. Uskon, että tämä saisi aikaan samankaltaisen reaktion ihmisissä. He saavat käsiinsä artistista jotakin uutta, mikä yllättää ja kohahduttaa. Artistius onkin ikuista pinnan rikkomista, yllättämistä ja uudistumista. Jatkan uudistumisesta enemmän luvussa 8. Seuraavana on lainaus Chisun Pinnalla -kappaleesta, joka kertoo artistiuden paineista ja epärealistisista odotuksista.

Pysy pinnalla pinnalla pinnalla
 Naarmuta pintaa
 ja pinta menee rikki
 Pysy pinnalla pinnalla pinnalla
 Naarmuta pintaa
 Pinnan alla uusi pinta (Sundberg 2019.)

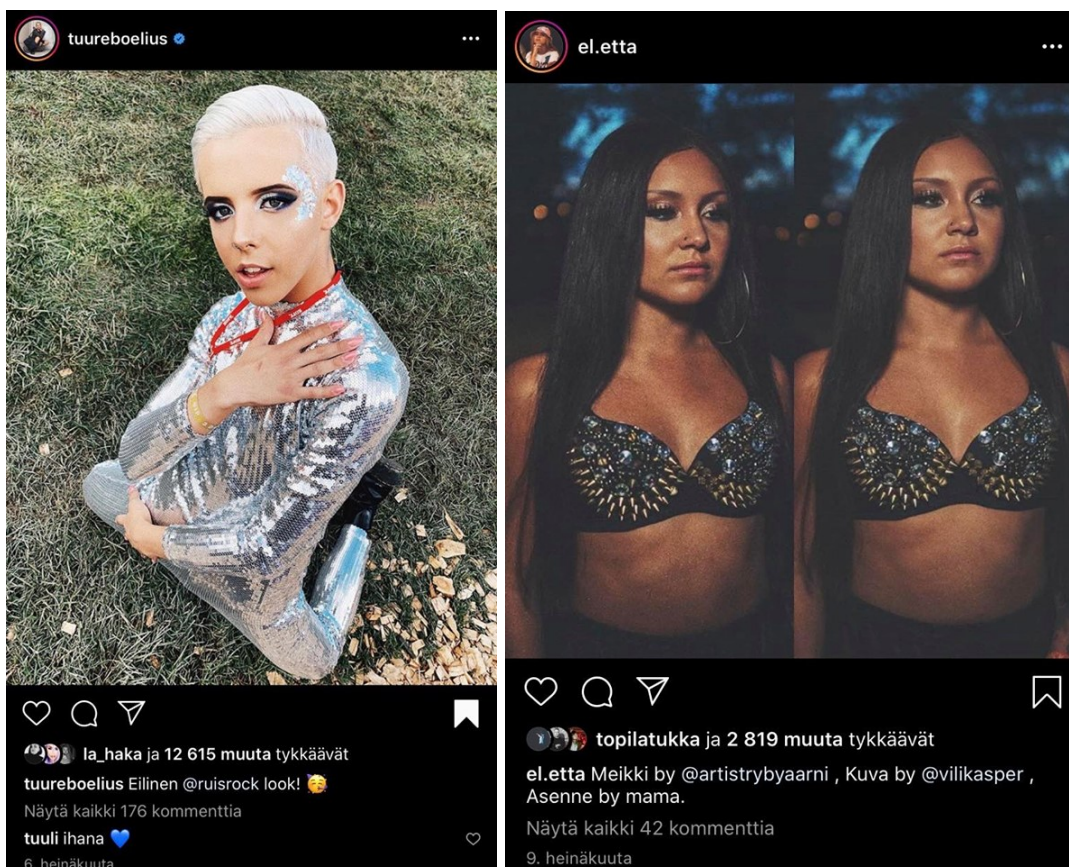
6.3 Sukupuoliroolit ja kantaa ottaminen

Havaintojeni mukaan perinteiset sukupuoliroolit koetaan nykypäivänä kulahtaneiksi popmaailmassa ja niillä leikitellään. Naiset saattavat uhotta ja räpätä maskuliinisesti ja korostaa omaa voimakkuuttaan, kun taas miehet saattavat esiintyä vahvasti meikattuna (esimerkkinä kuva 3) ja näyttäytyä herkkinä. Mielestäni kaunista popmusiikissa on se, että siinä annetaan kaikkien kukkien kukkia, ja halutaan haastaa ympäristön oletuksia. Mitä oudompi ja erottuvampi artisti on, sitä mielenkiintoisemmaksi se koetaan. Kiinnostavaksi nähdään myös vähemmistön edustaminen.

Räppäri Etta ponnisti yleisön huomioon omakustannevideollaan ja solmi levytyssopimuksen PME Recordsin kanssa pian sen jälkeen. Etta pukeutuu useimmiten naisellisesti ja pop-diivan oloisesti (kuva 4), mutta hänen räppäys- ja laulusoundinsa on maskuliinisen ja uhoavan kuuloinen.

Tubettaja-artisti Tuure Boeliuksen suosio on kasvanut muutaman viimevuoden aikana paljon ja hän on saanut osakseen ihailua sekä vihaa. Artisti kertoo Yökylässä Maria Veitola -ohjelmassa kappaleensa ”Lätkäjätkä-Ville” saaneen aikaan rajua kommentointia netissä. Kappale käsittelee tabuna pidettyä aihetta homoseksuaalisuutta jääkiekossa. Kaiku Entertainmentin A&R/tuottaja Heikki Puhakainen kommentoi ohjelmassa kappaleen julkaisun osoittaneen sen, että sellaisia kappaleita tarvitaan (Veitola 2019).

Monet muutkin artistit käyttävät korokettaan erinäisten asioiden edistämiseen. Toiset taas valitsevat olla ottamatta kantaa mihinkään. Keskustelin kerran erään pitkän uran levy-yhtiössä ja tuottajana työskennelleen henkilön kanssa siitä, mitä sanottavaa itsellään on. Hänen mukaansa artistin pitää hankkia ”puhujapalli” hyvillä biiseillä ja imagolla ennen kuin alkaa puhumaan, jotta ihmiset todella kuuntelevat. Myös asiat, joista puhuu, tulisivat tukea imagoa. Hänen näkökulmansa asiaan oli siis se, että julkiseen kantaa ottamiseen tulisi suhtautua varovaisesti. Tuure Boelius on mielestäni esimerkki tällaisesta artistin asteittaisesta vaikuttamisesta. Ennen ”Lätkäjätkä-Ville” -kappaleen julkaisua, hänellä oli faneja jo YouTube:n puolelta, ja julkaistuna kaksi ”turvallisempaa” biisiä, jotka tutustuttivat kuulijat Tuureen ja avasivat hänen räikeää persoonaansa. Yökylässä Maria Veitola -ohjelmassa kerrotaankin ”Lätkäjätkä-Ville”:n syntyneen yhtenä ensimmäisistä Tuuren kappaleista. Kappale kuitenkin julkaistiin vasta kolmantena.

Kuva 3: Tuure Boeliuksen Instagram-kuva Kuva 4: Ettan Instagram-kuva

Tunteista puhumista pidetään herkkyytenä ja se koetaan perinteisesti feminiiniseksi piirteeksi. Suomalaisia miehiä on toisinaan yleistetty huonoiksi tunteidensa ilmaisussa. Haastateltu artisti D kertoo haluavansa olla muille miehille tunteiden tulkki ja esimerkiksi siitä, että he voivat puhua tunteistaan suoraan. Viime aikoina muutkin suomalaiset miesartistit ovat avanneet herkkää puoltaan. ”VilleGalle puhuu julkisesti terapiastaan ja Pyhimys vauvahaaveistaan - Tällaisia ovat suomalaiset miehet vuonna 2019” kuuluu Helsingin sanomien artikkelin otsikko (Mahlamäki 2019). Räppäri Elastinen on alkanut laulaa herkkiä rakkauslauluja rapille ominaisen uhoamisen sijaan.

Myös haastattelemani artistit listaavat tunteita, joista he kirjoittavat kappaleensa. Artistit muistuttavat esimerkillään, että herkkyys ei tarkoita heikkoutta. Tulokasartisti Lauri Haav kertoo YleX:n haastattelussa laulavansa häpeilemättä tunteistaan ja tiivistää: ”Se, että näyttää olevansa herkkä, voi olla kovan jätkän merkki” (Gullichsen 2019). Herkkyys tuntuu olevan tällä hetkellä muodikas piirre erityisesti miesartistien imagoissa.

6.4 Someviha

Usein mieleenpainuvat ja menestyvät artistit jakavat ihmisten mielipiteitä ja aiheuttavat keskustelua. Sen voi mieltää jopa onnistumiseksi artistin uran kannalta, kun ihmisillä on mielipiteitä hänestä. Pirita Pykäläinen kertoo YleX:n artikkelissa nuorten artistien olevan enemmän sujut negatiivisen palautteen suhteen, koska he ovat kasvaneet sosiaalisen median keskellä ja tietävät, mitä se on (Keskitalo 2018). Silmätikuksi joutuminen on kuitenkin rankkaa kenelle tahansa. Levy-yhtiöt ovat valmistautuneita artisteihin mahdollisesti kohdistuvaan somevihaan ja toimivat Pykäläisen mukaan artistien tukipilarina sellaisissa tilanteissa. Artisti on siis aina avoin arvostelun ja kritiikin kohteeksi. Jos se tuntuu liian pelottavalta, ei artistin ura ehkä ole silloin oikea valinta.

6.5 Vain elämää

Vain elämää -ohjelman suosio on kasvanut vuosi vuodelta. Televisiosarjassa kattaus suomalaisista artisteista asuu saman katon alla kahdeksan päivän ajan ja versioi toistensa kappaleita. Artistit avaavat tarinoita kappaleidensa taustalta, kokemuksiaan, näkemyksiään, tuntemuksiaan, haaveitaan ja keskinäisiä suhteitaan. Ohjelma siis perustuu siihen, että artistit tuodaan lähemmäs yleisöä ja ihmiset pääsevät tutustumaan artisteihin syvemmin. YleX Music:in YouTube-videossa musiikkitoimittaja Katri Norrlin kertoo Suomen kuunnelluimmista ja isoimpia keikkoja vetävistä artisteista suurimman osan olleen mukana Vain elämää -ohjelmassa. Ohjelmalla on siis ollut suuri arvo artistien suosion kasvussa. ”Vain elämää teki sen, että Jare pystyi kertomaan, kuka hän on, ja mistä siinä musassa on kysymys”, videossa lainataan Cheekin manageria Carla Ahoniusta (Norrlin 2019).

Ennen sosiaalisen median valta-asemaa fanitus perustui mysteeriiin eli siihen, että fani ei tiennyt, mitä artisti teki vapaa-ajallaan. Nykypäivän ilmiöksi on noussut se, että artisti tuodaan mahdollisimman lähelle, ja yleisö odottaa ja jopa vaatii sitä. Jenni Vartiainen nähtiin ensimmäisen kerran Vain elämää -ohjelmassa syksyllä 2014. Hän sai silloin katsojilta kritiikkiä siitä, että hän ei avautunut tarpeeksi itsestään vaan oli liian salaperäinen ja varautunut. Seuraavan kerran hänen osallistuessa ohjelmaan vuonna 2017, hän selitti yleisölle käytöstään. ”Oli vielä sellainen elämäntilanne, että tulee tänne täysin hajalla olevana tyyppinä. Juuri päättänyt pitkän ihmissuhteen ja käy rajua prosessia

siinä läpi”, Vartiainen sanoo (Manninen 2017). Minusta tämä avaa mielenkiintoisella tavalla ajan kuvaa. Yleisö vaatii sisältöä. Varautuneisuus saattaa olla osa artistin imagoa ja aitoa persoonaa, ja se on yleisön näkökulmasta sallittua, kunhan sille löytyy selitys.

Vuoden 2018 kaudessa Ellinoora sai kiitosta aitoudestaan, tavallisen tyypin olemuksestaan sekä suorasta, rehellisestä puheestaan. Silmätulehduksellaan hän sai yleisöltä sympatiaa.

Viimeisimmässä Vain elämää -kaudessa 2019 oli läsnä kipeiden asioiden jakaminen ja itsensä paljastaminen. Artistit keskustelivat rakastumisista, eroista, bändiriidoista sekä lapsen ja parisuhteen kaipaamisesta. Heiltä kuuli inhimillisiä lausahduksia kuten ”Älä ota sitä! Huulih herpes!”, kun Maija Vilkkumaa varoitti Samu Haberian vesilasistaan. Tämän kauden onkin sanottu tuoneen ohjelman vanhan hohdon takaisin ja välittäneen tunnetta.

7 Orgaanisesti kehittyvä imago ja persoona

Viimevuosina muutamia nimekkäitä suomalaisia artisteja on tullut sisään täysin uudistetulla musiikilla ja imagolla. Sitä, että konsepti on päivittynyt, jo itsessään käytetään toisinaan myyntikikkana. Artistin kerrotaan olevan jotakin uutta, kuuntelijan mielenkiinto herää ja hän haluaa selvittää, mitä tämä uusi on. Keräsin alle internetistä löytämiäni poimintoja huomion herättämisestä muutoksella.

“Anna Abreu ryhtyi ABREUksi, alkoi laulaa tuhmia juttuja ja poisti kaikki kuvansa Instagramista.” (Riikonen 2018.)

“Jenni Vartiainen ei ole enää kiltti ja tylsä.” (Kempainen 2018.)

“ANNA PUU vaihtoi farkut glitter-asuun ja muuttui folkpopparista diskopoppariksi. (Riikonen 2018.)

Artisti-imago kehittyy koko ajan siinä, missä ihminen kasvaa, ajatukset, trendit ja yhteistyökuviot muuttuvat, eikä artisti ole koskaan ”valmis”. Hän löytää itsestään uusia puolia, kokeilee uusia asioita ja ehkä innostuu niistä, kuten ihmiset tekevät. ”En halua pysähtyä paikalleni vaan kehittyä ja muuttua, kuten ihmisenäkin”, artisti A kuvaa. Haas-

tatellut artistit kokevat artistiminän ja oikean persoonan olevan paljon yksi yhteen ja niiden yhtenevän sitä mukaan, mitä pidempään tekee. Artisti B kokee, että kokemuksen myötä myös uskottavuuden kyseenalaistaminen vähenee.

Kysyessäni: ”Miten tyytyväinen olet artisti-imagoosi tällä hetkellä? Osaatko perustella vastauksesi?”, kolme artisteista vastaa olevansa täysin tyytyväinen, ja perustelee sitä sillä, että saa olla oma itsensä. Artisti D ei kuitenkaan ole täysin tyytyväinen. Hänen tyytymättömyytensä perustuu kokemukseensa siitä, ettei ole pystynyt vielä lyhyehkön soolouransa eli kolmen sinkun julkaisun aikana näyttämään kaikkea, mitä haluaisi, kuten keikkojensa energiaa. Keikat ovat vielä tänäkin päivänä yksi vahvimmista keinoista puhutella suoraan kuulijaa. Artisti D uskoo kuitenkin levyn julkaisun auttavan asiaa. Hän myös kertoo toisinaan pohtivansa, onko hän valinnut oikeat puolet persoonastaan artistiminäänsä. Hän listaa vaihtoehtoja, joita hän on pallotellut mielessään eri näkökulmista, ja lopulta toteaa artistiuden olevan juurikin tätä ikuista epäilyä ja päänsisäistä keskustelua.

”Uskon että tähän ei ole mitään yhtä oikeaa vastausta. Enkä usko myöskään että ihmisellä on mitään yhtä sisäistä ääntä jota voi ja pitää seurata. Sellaista ei ole olemassa. Artistius (ja kaikki) on prosessi joka on ikuista punnitsemista ja kehittämistä. Opitaan virheistä ja iloitaan onnistumisista. Ja koetetaan nauttia siitä kaikesta.” (Artisti D, haastattelu.)

Ehkä artistius onkin juuri epäilyn ja epävarmuuden kestämistä ja halua mennä eteenpäin ja kehittyä kaikesta huolimatta.

8 Usko ja motivaatio

Kaikki menestyneet artistit ovat tehneet paljon työtä ollakseen siinä, missä ovat tällä hetkellä. Asiat eivät varmasti ole vain tipahtaneet heidän syliinsä. Artistiin kohdistuu paljon epärealistisia paineita, epävarmuutta ja epäilyä ulkoapäin sekä itsestä. Uran toteuttamista varten täytyy siis olla motivaatiota puskea eteenpäin sekä usko itseän. Nykypäivänä internetissä pyörii paljon inspiraatio- ja tsemppauslauseita siitä, että ihminen voi saavuttaa elämässään mitä vaan, mitä haluaa, kun uskoo tarpeeksi (esimerkkinä kuva 5). Se on kaunis ja romanttinen ajatus, mikä juontaa varmaankin jo vanhojen Disney-elokuvien ajoilta. Tosiasiassa uskominen ei riitä. Jos haaveilee jostain, pitää

sen eteen tehdä töitä määrätietoisesti ja ottaa selvää, mitkä askeleet vievät kohti unelmaa. Uskomisella kuitenkin on suuri merkitys unelmien tavoittelussa, sillä se saa ihmisen tekemään asioita haaveidensa eteen. Lisäksi, jos ei itse usko itseensä, miksi kukaan muukaan uskoisi? Usein unelmien tavoittelu lähtee ajatusten ääneen sanomisesta, sillä se tekee niistä konkreettisempia. Voi tuntua pelottavalta paljastaa itsensä muiden arvostelulle, mutta se on myös tapa kerätä itsevarmuutta ja rohkeutta, jota artistiuralla muutenkin tarvitaan.

Havaintojeni mukaan itsevarmuutta voi harjoitella ja sitä karttuu automaattisesti tekemisen ja kokemuksen myötä. Minulle henkilökohtaisesti takaiskut ovat toimineet motivaattorina ”näyttää kaikille”, ja onnistumisen hetket ovat tuntuneet erityisen hyviltä ja kannustavilta. Toki ihmiset ovat erilaisia ja heillä on erilaisia kokemuksia, jotka vaikuttavat heihin eri tavoin. Mielestäni on kuitenkin hyvä tiedostaa se, että huonoja hetkiä varmasti osuu jokaisen uralle, mutta niiden yli myös pääsee tekemällä työtä.

Kuva 5: Tyypillinen inspiraatiolause itseensä uskomisesta

8.1 To do -lista unelmien lähestymistä varten:

1. Mieti, mitä voisit joka päivä tehdä sen eteen, että menisit kohti unelmaasi. Pienetkin askeleet riittävät, kunhan teet joka päivä jotain. Näin pidät unelman tavoittelun aktiivisena ja lähestyt sitä koko ajan. Minulla oli pitkään tapana pitää taustakuvanani artistia, jota fanitin, ja tekstinä kuvassa oli muistutus ”Have you worked on your dreams yet today?”.
2. Mieti mahdollisuuksia ja esteitä, joita kohdistuu unelmaasi, ja pyri tekemään niille jotain. Kun päätin haluavani tehdä musiikkia artistina, en tuntenut ketään, joka olisi voinut tehdä sitä kanssani. Päätin siis ostaa Logic Pro -musiikkituotanto-ohjelman ja ruveta opettelemaan biisien tekemistä. Kuulin pian mahdollisuudesta päästä opiskelemaan musiikin tekemistä ja tuottamista Metropolialle, päätin hakea sinne, näin paljon vaivaa hakuvaiheessa ja pääsin sisään.
3. Muista, että sinun ei tarvitse selvittää kaikesta yksin eikä sinun pidä osata kaikkea. Voit pyytää apua ja etsiä yhteistyökumppaneita. Minulla meni pitkään tajuta tämä. Mukavuusalueekseni oli muodostunut yksin tekeminen, ja kun poistuinkin sieltä, huomasin yhdessä tekemisen olevankin hedelmällistä.
4. Muista, että unelmien tavoittelu on opettelemista. Kun luulet osaavasi ja tietäväsi tarpeeksi, todellisuudessa et tiedä mitään. Nimittäin, mitä enemmän tiedät, sitä enemmän huomaat kehityskohteita ja asioita, joita haluat vielä saavuttaa. Lisäksi halu oppia uutta pitää mielen vastaanottavaisena ja virkeänä. Kyynisyys syö tekemisen iloa.
5. Muista, että muiden onnistumiset eivät vie sinulta mitään pois, päinvastoin. Siitä on usein jopa jotain hyötyä sinulle. Usein onnistuvien ihmisten ympäröimänä tulee itsekkin onnistuttua. Menestynyt ystäväsi esimerkiksi saattaa tuntea jonkun ihmisen, joka onkin tuleva yhteistyökumppanisi. Lisäksi kannustavana ihmisenä luultavasti sinuakin tullaan kannustamaan. Toki pieni kilpailuvietti on ihan terveellistä.

9 Pohdinta

Opinnäytetyöni tarkoitus oli kartoittaa artisti-imagon eri osa-alueita ja sitä, kuinka paljon artistiminä pohjautuu artistin aitoon persoonaan. Tein kokonaisuuden, joka pohjautuu neljän suomalaisen uransa alussa olevan artistin kirjallisiin sähköpostivastauksiin. Halusin työni avaavan imagon kehittämisprosessia ja näin ehkä toimivan apuna ihmiselle, joka haluaisi olla artisti.

Mielestäni sain tehtyä mielenkiintoisen ja kompaktin kokonaisuuden, ja sen tekeminen oli mielekästä. Haastattelut tosin olisivat voineet onnistua paremminkin. Sain niiden kautta jonkin verran sisältöä, mutta jälkikäteen ajateltuna erilaisten kysymysten kautta olisin voinut saada vielä enemmän materiaalia työhöni. Kysymyksiä olisi voinut myös olla enemmän. Jälkeenpäin ajateltuna minua olisi kiinnostanut haastatella esimerkiksi esikuvien merkityksestä. Lisäksi kasvojen haastateltuna olisin saattanut saada pidempiä vastauksia ajatuksenvirran ja muun höpöttelyn kautta. Koin kuitenkin, että artistit saivat jäsenneiltyä ajatuksiaan paremmin, kun saivat vastata kysymyksiin kirjallisesti.

Saadakseni työhöni tarpeeksi sisältöä, käytin paljon omaa pohdintaa ja tietoa, jota minulla on entuudestaan. Etsin myös netistä artikkeleja, jotka käsittelevät suomalaisten artistien imagoihin liittyviä kohtia. Löysin niitä helposti, sillä suuri osa oli minulle entuudestaan tuttuja ja olen tutkinut niitä aikaisemminkin. Lisäksi tein tutkimusta Instagramissa. Kävin esimerkiksi kahden artistin kaikki Instagram-kuvat läpi ja pidin kirjaa niiden tykkäyksistä vertaillakseni suosion määrää. Tähän kului yllättävän paljon aikaa.

Havaintojeni perusteella tulin tulokseen, että aitous on nykypäivänä muodikasta ja illuusio, mikä halutaan luoda artistin imagossa. Artistin tulee olla samaistuttava, ja liika silottelu vaikuttaa jättävän yleisön kylmäksi. Artisti-imago on kokonaisuus artistin ulkoista ja sisäistä olemusta, ja sillä tulee olla selkeä kulma, jotta artisti erottuu suuresta määrästä tarjontaa ja jää kuuntelijan mieleen. Artisti on objekti, jonka yleisö kokee, ja jos imago on hajanainen, se ei luultavasti välity. Musiikki yksinään ei siis riitä, mutta uskon kuitenkin hyvien biisien olevan menestyksen perusta.

Artistius on ikuinen prosessi pinnan rikkomista, kehittymistä ja uudistumista, ja artistiin kohdistuu epärealistisia odotuksia sekä sisältä, että ulkoa. Hänellä tulee kuitenkin olla visio ja palo, mikä ajaa häntä eteenpäin kaikesta huolimatta, sillä kukaan muu ei ota vetovastuuta artistin puolesta. Apua artistina kuitenkin saa ja sitä kannattaa vastaanottaa. Artistiminän on hyvä pohjautua suurilta osin artistin oikeaan persoonaan, vaikka

onkin siitä kärjistetty ja yksipuolisempi versio, ja kokemuksen myötä puolet hioutuvat vielä enemmän yhteen. Artistit Aleksanteri Hakaniemi ja Arttu Lindeman tiivistävät: ”Aito täytyy olla” (Keskitalo 2018).

Lähteet

- Alaluusua, E. (2018) MTV Uutiset <https://www.mtvuutiset.fi/artikkeli/huipputuottaja-jurek-ammentaa-lauluja-omasta-elamastaan-hyvät-biisit-syntyvat-siita-etta-ne-ovat-rehellisia-ja-vilpittomia/7219090#gs.bjeisv> (luettu 4.11.2019)
- Emohiphop (2019) https://fi.wikipedia.org/wiki/Emo_hip_hop (luettu 4.11.2019)
- Gullichsen, A. (2019) YleX-artikkeli <https://yle.fi/aihe/artikkeli/2019/07/17/lauri-haav-kyllastyi-raphoon-ja-laulaa-nyt-hapeilematta-myois-tunteistaan-se> (luettu 29.10.2019)
- Hietämäki, H. (2018) Teosto <https://www.teosto.fi/teostory/pop-vuonna-2018> (luettu 29.10.2019)
- Kempainen, J. (2018) Helsingin Sanomat <https://www.hs.fi/kuukausiliite/art-2000005807912.html> (luettu 21.10.2019)
- Keskitalo, J. (2018) YleX-artikkeli <https://yle.fi/aihe/artikkeli/2018/08/02/sosiaalinen-media-ja-musiikkibisnes-pitaako-artistin-nykyaan-olla-seka-muusikko> (luettu 3.11.2019)
- Koppa (2015) <https://koppa.jyu.fi/avoimet/hum/menetelmapolkuja/menetelmapolku/tutkimusstrategiat/fenomenologinen-tutkimus> (luettu 1.12.2019)
- Mahlamäki, H. (2019) Helsingin Sanomat <https://www.hs.fi/kulttuuri/art-2000006273893.html> (luettu 21.10.2019)
- Manninen, T. (2017) Ilta-Sanomat <https://www.is.fi/tv-ja-elokuvat/art-2000005391386.html> (luettu 4.11.2019)
- Massa, S. (2016) Yle Uutiset <https://yle.fi/uutiset/3-9296914> (luettu 3.11.2019)
- Norrlin, K. (2019) YleX Music <https://youtu.be/E7QYdacMl1w> (katsottu 3.11.2019)
- Riikonen, J. (2018) Rumba <https://www.rumba.fi/uutiset/tanssi-mun-kaa-haastattelussa-anna-puu/> (luettu 21.10.2019)
- Rintala & Ropponen (2009) Uuden, musiikkialalle pyrkivän artistin kohdalla tehtävä imagon rakennus: case Arttu Wiskari: Laurea Ammattikorkeakoulu https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/4086/Rintala_Janne.pdf?sequence=1
- Sundberg, C. (2019) Pinnalla-kappale <https://open.spotify.com/track/7fFpht-FXx42FB52XXmXUvj?si=xEZDPkn0SmGE8QozOL9TgA>

Veitola, M. (2019) Yökylässä Maria Veitola -ohjelman 5. kauden jakso 4
<https://www.mtv.fi/sarja/yokylassa-maria-veitola-33006184095/jakso-4-tuuren-eloja-iloa-1145159> (katsottu 29.10.2019)

Vihko, L. (2018) Turun ylioppilaslehti <https://www.tylkkari.fi/ilmiot/pop-kulissien-takana-1> (luettu 3.11.2019)

Kuvat

Kuva 1, Evelinan Instagram-kuva: https://www.instagram.com/p/BqSw4d9nXxi/?utm_source=ig_web_copy_link (katsottu 21.10.2019)

Kuva 2, Ellinooran Instagram-kuva: https://www.instagram.com/p/B3PVN0XAkS0/?utm_source=ig_web_copy_link (katsottu 21.10.2019)

Kuva 3, Tuure Boeliuksen Instagram-kuva: https://www.instagram.com/p/Bzk067rnyck/?utm_source=ig_web_copy_link (katsottu 29.10.2019)

Kuva 4, Ettan Instagram-kuva: https://www.instagram.com/p/Bzt-HuK1BxCM/?utm_source=ig_web_copy_link (katsottu 3.11.2019)

Kuva 5, Inspiraatioteksti: <https://weheartit.com/entry/317690886> (katsottu 3.11.2019)

Liite 1

Haastattelukysymykset:

1. Oletko itse mukana kappaleidesi tekemisessä?
2. Mikä merkitys sillä on sinulle?
3. Mistä kappaleidesi aiheet syntyvät?
4. Missä määrin artistiminäsi piirteet rakentuvat aitoon persoonaasi? (Tällä tarkoitetaan esimerkiksi ajatuksiasi, olemustasi ja taitojasi.)
5. Onko artistiminässäsi kehiteltyjä piirteitä?
6. Onko imagosi syntynyt automaattisesti vai oletko joutunut työstämään sitä? Oletko saanut ulkopuolista apua? Jos olet, millaista?
7. Miten tyytyväinen olet artisti-imagoosi tällä hetkellä? Osaatko perustella vastauksesi?

Liite 2

Haastatteluvastaukset:

Artisti A

1.

Kyllä. Teen yleensä biisit valmiiksi sanoituksen, melodian, sointujen ja yleisen rungon kanssa, ja tuotantovaiheessa sitten muovataan kokonaisuus kuntoon. Joskus teen myös melodian, soinnut ja rungon jammaillen yhdessä jonkun muun kanssa. Sanoituksen tykkään tehdä yksin, sillä silloin saan itsestäni rehellistä kamaa parhaiten irti.

2.

Todella iso merkitys. Biisi tuntuu tietenkin tutulta ja omalta, kun sen tuntee ja kun oon itse laittanut itseni ja ajatusmaailmani siihen likoon.

3.

Omasta elämästäni, kokemuksistani, ajatuksistani ja haaveistani.

4.

Artistiminäni on hyvin paljon yks yhteen oman itseni kanssa ja se tuntuu hyvältä.

5.

Ei ainakaan tietoisia vaan artistiuuteen ajateltuja juttuja. Uskon, että ihminen voi omilla päätöksillään kehittää itseään ja sitä olen oman itseni kanssa toki elämäni aikana tehnyt ja se varmasti näkyy artistiminässäni myös, mutta en erottelisi piirteitä irti omasta itsestäni tai ajattelisi mitään millään lailla keinotekoisesti kehiteltynä.

6.

Se on syntynyt melko luonnollisesti, mutta ehdottomasti olen työstänyt sitä omassa mielessäni paljon ja työstän jatkuvasti edelleen. Asioiden ääneen sanomisesta on ollut todella paljon hyötyä imagon kokonaiskuvaa hahmottaessa, ja kaikki erilaiset keskustelut eri ihmisten kanssa ja heidän reaktionsa ovat varmasti vaikuttaneet jollain tavalla oman imagoni kehittämiseen.

7.

Tällä hetkellä olen todella tyytyväinen, mutta en halua pysähtyä paikalleni vaan kehittyä ja muuttua, kuten ihmisenäkin. On sellainen olo, että tällä hetkellä osaan vastata kattavasti ja varmasti, jos imagostani kysytään ja se tuntuu hyvältä.

Artisti B

1.

Kaikki tekstit tulee omasta kynästä ja olen kiinteästi myös mukana sävellyksessä sekä tuotantoprosessissa.

2.

Jos en tekisi nykyisellä tyylillä, en tekisi ollenkaan. Ilman kirjoittamista artistius ei olisi sellainen asia mitä haluaisin. Se ei yksistään (joku muu tekisi biisit ja suunnittelisi visuaaliset ilmeet jne) kiinnosta mua ollenkaan. En usko myöskään että mä olisin riittävän kiinnostava hahmo sellaseen järjestelyyn.

3.

Vahvasti omasta elämästä tai jonkun ympärillä olevan elämästä, musiikista, leffoista tai muusta taiteesta tulee joku kickstart ja siitä työstän eteenpäin. Yleensä kaikella mitä kirjoitan on joku totuus pohja. Haluan kuitenkin kehittää myös värikynäilypuolta omassa kirjoittajuudessa, mutta se on vielä alkutekijöissä.

4.

Mitä pidempään tekee niin sitä enemmän artistiminä ja oma minä tuntuvat sulautuvan yhteen. Lavalla ja artistisomeissa on pitkälti sama tyyppi kun arkielämässäkin. Toki tiettyjä elämän osa-alueita en jaa itsestäni artistina ulospäin (esim. parisuhde tai seksuaalisuuteen liittyvät utelut). Esiintyessä ja promoa tehdessä päällä on kuitenkin ulospäin-suuntautuneempi versio itsestä. Jos vaikka käyn alan tilaisuuksissa, niin niistä sosiaalisista tilanteista ottaa aikansa toipua. Asenteet ja arvot ovat täysin yksi yhteen artistiminän kanssa ja otan kantaa samalla tavoin kuin muutenkin ottaisin, toki tiedostaen että mulla on nyt vähän isompi platformi tehdä sitä. Useita vuosia tätä duunia tehneenä tuntuu että sekä artistiminä että oma minä kasvattavat ja vahvistavat toisiaan. Jos kyseessä olisi selkeä hahmo, niin sen napsauttaminen päälle ja pois olisi kyllä kiinnostava kokemus. Toisaalta taas raju esittäminen kävisi pitkän päälle todella raskaaksi, kun somet esimerkiksi on päivittäin käytössä.

5.

Kaikki on orgaanisesti syntynyt. Toki kun aloitin, annoin itselleni tilaa kehittää artisti-identiteettiäni ja olla se huutomerkinpi itseni, mutta mitään ei ole tuulesta temmattu. Selkein juttu on se sosiaalinen tsemppi mitä tarvitsee kun uusiin tilanteisiin menee, eikä aina haluaisi olla joka suuntaan valoisa ja sosiaalinen.

6.

Kuten edellisessä kysymyksessä mainitsin, aluksi annoin itselleni tilaa olla artisti, mutta siitä eteenpäin homma meni suht itsestään. En ole saanut mitään ulkopuolista apua ja jos sitä on tarjottu, (esim. "Ei kannata olla feministi julkisesti." "Et oo tarpeeks hyvännäkönen" "Pukeudut tylsästi" jne) en ole ottanut sitä vastaan. Jos olisin tehnyt muiden ohjeiden mukaan, ei homma varmasti olisi välittynyt tavalla millä toivon sen välittyvän.

7.

Olen todella tyytyväinen. Debyyttialbumin ja jokaisen keikan myötä kelkkaan hyppää uusia tyypejä, jotka toivottavasti kokevat mun olevan tekijätyyppi ja visioonääri, joka on rohkea ja tarttuu elämän ja yhteiskunnankin epäkohtiin. Koen myös että vuosien myötä uskottavuutta ei juurikaan nettitrolleja lukuun ottamatta kyseenalaisteta.

Artisti C

1.

Kyllä olen

2.

Musan tekeminen on vitun siistiä ja palkitsevaa. Lisäks se on tosi terapeutista

3.

Omasta elämästä. Suruista ja iloista.

4.

Paljon

5.

On. Ne asiat on oikeestaan vähä semmosii et en oo tarkotuksel mitään silleen kehitelly tai muuttanu itteeni vaan oon huomannu et jotkut jutut esim toimii ja sit oon korostanu niitä. Esim mimmosii kuvii mä otan iigeesee ja et milt mä näytän niis. Ja miten esim kirjottaa iigeesee yms. Nyt tuli esim mieleen tässä kirjottaes et esim toi ku mä käytän aina tota mustaa sydän emoji ni seki ollu eka iha vaan vahinko mut nykyään se on selkeesti mun juttu ja mun fanit käyttää sitä ja tatuoi niit käsii 😂 eilen siis kaks mimmi tuli näyttää semmosii sydän tatskoi mul ja sano et ne on ottanu sen just sen takii 😊 tekee asioit ja sit huomaa et oho toi toimii ni sit tosiaan korostaa niit juttui vaan

6.

En ole saanut ulkopuolista apua mutta olen itse rakentanut imagoani

7.

Olen tyytyväinen koska koen olevani kuitenkin aito vaikka imagoni ei tietenkään ole täysin omaa itseäni.

Artisti D

1.

Kyllä olen aina mukana tekemässä kappaleitani. Yleensä mukana on myös joku muu, joko tuottaja tai toinen kirjoittaja. Joskus teen myös kappaleet ihan itse. Sooloartistina julkaistuista biiseistä on joko minä plus yksi tai minä plus kaksi kirjoittajaa.

2.

Sillä on mulle suuri merkitys. Mulla ei alunperin ole ollut mitään pakkoa työstää kappaleita ihan yksin, koska olen todennut että vaikkakin usein haluaisin niin yksintekeminen on mulle aika hidasta ja jumiudun mieleni lukkoihin ja tarviin vähintään kriisiapua päivän jälkeen. xD No ei. Mutta siis optimitilanteessa tekisin kyllä kappaleet alusta lop-

puun ja tuottaisinkin vielä, mutta en ehkä ole sellainen tyyppi tai sitten en tässä vaiheessa vielä ole valmis siihen. Haluan apua ulkopuolelta. Nyt mulla on myös sellainen tilanne että käsissäni on kappale jonka olen "ainoastaan" säveltänyt valmiiseen tekstiin. Alunperin ajattelimme kappaletta toiselle artistille mutta tykästytyäni siihen niin olen ehkä ajatellut julkaista sen itse. Tämä olisi kuitenkin jonkinlainen henkinen muutos koska yleensä olen aina kirjoittamassa tekstejä itse omiin kappaleisiini. Olen nyt todennut että miksi en voisi julkaista sellaista biisiä jos se tuntuu oikealta ja sopii suuhunu. Mutta kuten tästä pohdinnasta huomaa niin kyllä omalla kirjoittamisella on tietty itseisarvo artistiudessaani.

3.

Monesti kappaleen aiheet syntyvät tarpeesta kirjoittaa omista henkilökohtaisista kokemuksista tai ajatuksista, esim ero, filosofiset pohdiskelut, rakkaus. Monesti myös kaverien ihmissuhteet ja tarinat.

Aika ajoin - varsinkin viime aikoina kun olen kirjoittanut todella paljon itselleni ja muille eivätkä aiheet ole tahtoneet riittää - olen kirjoittanut ihan mistä sattuu ja ajatuksenvirtakappaleita joiden inspiraatio tavallaan syntyy samalla kun kappale syntyy. Ja tosi monesti muutenkin kirjoitan jonkun kappaleen melodisesti valmiiksi ennenkun alan miettiä mistä se voisi kertoa.

4.

Toivoisin että rakentuisi paljonkin. Ja uskon että kyllä rakentuukin. Arsiminässä on tärkeä muistaa että artisti on ikäänkuin kaksiolotteinen pahviplakaatti versio itsestään, joka esittää vain yhden puolen itsessään muille. Se on helpottanut hieman alku aikojen stressiä. Uran alussa halusin olla artistina täysin mukana persoonani kanssa, mutta silloin törmäsin useaan ongelmaan: On sanomattakin selvää että oma persoonani ei mahdu täysin artistipersonaani. En pysty (enkä nykyään halua)näyttämään kaikkia niitä puolia itsessäni joita vaikka haluaisinkin näyttää koska artistiudessa on kuitenkin tietyt rajat. Kuuliolla toisi kun ystäväilläni tai perheelläni ei ole aikaa tai mahdollisuutta tusustua minuun kokonaisvaltaisesti, vaan artistina minun on valittava minkä puolen näytän itsestäni ja koetettava jotenkin tuoda se mahdollisimman selkeästi ilmi. Tämä väistämättä sulkee pois monia puolia. En voi samalla olla räväkkä ja rock, herkkä ja folk, menevä ja pop vakava ja indie, hienostunut ja klassinen, vaan mun pitää valita niistä jotakin mihin keskittää voimani vaikka pystyisinkin tekemään ne kaikki. AINAkin tiettyssä vaiheessa, tiettyssä biisissä, tiettyssä kontekstissa. Onneksi artistiudella kuten ihmiselläkin on aikaa kasvaa ja syventää kuvaa itsestään ja viisastua. Mutta jostain on lähdettävä.

5.

En koe että artistiminässäni on kehiteltyjä piirteitä! Olen todella tätä mieltä. Mutta siinä on erilaisia piirteitä ja en ole kaikista valinnoistani varma tähänkään päivään. Joskus olen mielestäni valinnut keskittyä väärään asiaan. Olen saattanut ajatella kaupallista menestystä jonkun taiteellisen ratkaisun kustannuksella. Tarkoittaako se silloin että siinä olisi joku kehitelty piirre. Ei välttämättä. Ja nyt puhunkin lähinnä itse tuotannollisista valinnoista. Mitä tulee artistiminääni ja imagooni pyrin olemaan aikavälitön ja arkinen, ja helposti samaistuttava, naapurinpoika, mukava rehellinen oma itseni. Voi olla että voisi olla kaupallisesti järkevämpää nostaa esiin jotakin vaarallisia piirteitä tai vastaavaa, mutten ole kokenut sitä tarpeelliseksi. Nyt kun tästä puhun niin oma artistiminäni on kyllä erittäin selkeä. Se mikä muodostuu minulla vaikeimmaksi päätökseksi on mitä se tarkoittaa musiikin suhteen, koska imago ja musiikki keskustelee keske-

nään. Pitääkö musiikkini olla silloin samanlaista ja vaatimattoman rehellistä ja orgaanista, vai voiko se olla modernimpaa ja sykkivämpää. En osaa aina vastata tähän itsekään.

6.

Ennen kun tein levytyssopimuksen minulla oli vahva käsitys artisti imagostani. Koen että se on pysynyt aika samana. Olemme keskustelleet levy-yhtiön Universal Musicin kanssa niistä asioista joka julkaisun yhteydessä ja kuvia valittaessa ja tehdessä ja ylipäätään joka käännteessä. Mulla on ehkä vähän vaikea vastata uusia asioita näihin kysymyksiin koska huomaan etten hirveästi ole ajatellut Artistiuttani tavallaan sen imagon tai hahmon kautta, vaan vaan ja ainoastaan kappaleiden kautta ja tekstien kautta jotka sitten luovat hahmon. Tekstit ovat luoneet hahmon jonka tehtävä on kertoa rehellisesti ja hienostelematta omista tunteistaan, ja sitä kautta toimia lohtuna ja esimerkkinä kuuntelijoille. Alussa koin että haluan olla myös muille miehille tunteiden tulkki, tai olla esimerkkinä heille että kyllä tekin voitte puhua tunteistanne ihan suoraan.

7.

Tällä hetkellä en ole täysin tyytyväinen artisti imagooni, koska koen että tähän mennessä julkaisemani kappaleet eivät vielä luo sitä samaa vaikutelmaa joka artistiminäni on päässä, ja se jota kerromme visuaalisesti. Koen että levyn julkaisu kyllä tulee tekemään sille asialle hyvää koska sitten pääsen näyttämään muitakin puolia itsestäni kun mitä kolme singleä pystyy kertomaan. Koen että jotkut jutuista mitä teen keikoilla ja mitä soitan keikoilla ei vielä välity biiseistäni tähän mennessä. Niistä välittyy yksi puoli muttei kaikkea. Myös kuvissa ja visuaalisesti koen juuri että ollaan löydetty hyvä rentous ja konstailemattomuus, mutta haluaisin ehkä löytää jotain värikkyyttä ja särmiä artistiminäni joka toisi itelleni turvaa ja varmuutta ja kuuntelijoille ja seuraajille jotakin helppoa tarttumapintaa. Monet artistit värjää esim tukkansa tai pukeutuu räväkästi. Itse kyllä tykkään pukeutua räväkästi mutta koen että se ei aina mene ihan yhteen mun musiikin kanssa jos tulisin jossakin vaaleanpunaisessa jumpsuitissa keikalle, mutta ehkä se olisikin just siisti juttu. Tää on just tätä ikuista keskustelua mitä pään sisällä tulee käytyä joka päivä. Crippling self doubt. Ruoho on aina vihreämpää toisella puolella. Valintoja.

Uskon että tähän ei ole mitään yhtä oikeaa vastausta. Enkä usko myöskään että ihmisellä on mitään YHTÄ sisäistä ääntä jota voi ja PITÄÄ seurata. Sellaista ei ole olemassa. Artistius (ja kaikki) on prosessi joka on ikuista punnitsemista ja kehittämistä. Opitaan virheistä ja iloitaan onnistumisista. Ja koetetaan nauttia siitä kaikesta.

